

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Nu undlod jeg i min første tale at kommentere det, som hr. Thomas Adelskov og andre vel var fremme med under behandlingen i eftermiddag, nemlig denne myte, man opbygger om, at SR-regeringen i 1990'erne var genial til at løse beskæftigelsesproblemerne.

Punkt 1: Der var en højkonjunktur. Punkt 2: Man trak folk ud af arbejdsmarkedet. Så tror da pokker, at man kan løse problemerne. Hvis ikke man skulle kunne løse det i en højkonjunktur, hvornår skulle man så kunne løse det? Der tror jeg altså lige, vi må have proportionerne lidt i den rigtige højde. Vel gik det godt, men der var en international buldrende højkonjunktur, og Socialdemokraterne og De Radikale trak arbejdskraft ud af arbejdsmarkedet. Nu må jeg jo ikke bande, men så tror da for søren, at man kan løse beskæftigelsesproblemerne.

Kl. 16.50

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Den næste korte bemærkning er fra hr. Ole Sohn. Til orientering er det efter hr. Ole Sohn hr. Jørgen Arbo-Bæhr, og derefter er det fru Elisabeth Geday.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Som jeg under førstebehandlingen gjorde opmærksom på over for hr. Jakob Axel Nielsen, er kvantespring ikke nødvendigvis noget, der går fremad, sådan som regeringen hele tiden vil give udtryk for. Kvantespring stammer fra fysikkens verden, og det kan faktisk godt være et spring til siden eller bagud, og det er måske meget dækkende for reformen her, at det netop kan gå begge veje.

Men jeg vil godt spørge ministeren: Når arbejdsmarkedet nu sprænger de kommunale rammer, og folk pendler længere og længere, hvori ligger styrken så ved, at man overlader det til de enkelte kommuner at sørge for arbejdsformidlingsindsatsen? Ville det ikke være mere nærliggende at have den på det regionale område, som matcher arbejdsmarkedet? Det er jo deri, kritikken ligger. Det er ikke en kritik af de, havde jeg nær sagt stakkels medarbejdere, som får nogle fuldstændig urimelige betingelser, hvilket betyder, at de arbejdsløse faktisk ikke får den service og den hjælp, som de har behov for.

(Kort bemærkning).

Beskæftigelsesministeren (Claus Hjort Frederiksen):

Indledningsvis er jeg nødt til at sige, at hr. Ole Sohn igen taler om kommunalisering af beskæftigelsespolitikken. Jeg er bare nødt til at korrigere det hele tiden, for det er den mistro, som SF, Socialdemokratiet og om lidt Enhedslisten og Det Radikale Venstre vil fremføre mod kommunerne. Det er *ikke* en kommunalisering.

Jeg beklager, at jeg brugte ordet kvantespring, det er et fremadrettet kvantespring, jeg mener. Jeg erindrer godt vores diskussion fra tidligere om kvantespring.

Men må jeg så godt sige: Jeg ved ikke, hvorfra den forrykte idé er kommet, at vi ønsker at bygge et arbejdsmarked op omgivet af berlinmure. Jeg er helt uforstående over for den problemstilling. Tror hr. Ole Sohn virkelig, at en virksomhed, som efterlyser arbejdskraft og udbyder arbejde, vil finde sig i at få en halvårlig medarbejder fra sin egen kommune, hvorimod der er en topmedarbejder i nabokommunen? Tanken er da helt forrykt ...

Tredje næstformand (Helge Adam Møller):

Det får hr. Ole Sohn så lejlighed til eventuelt at svare på med en kort bemærkning, hvis hr. Ole Sohn ønsker det i anden omgang.

Jeg gør opmærksom på, for det er jo en debat, der har kørt nogle timer og måske kan køre længe endnu, at korte bemærkninger er på maks. 1 minut, og selv om man er både minister og folketingsmedlem, har man altså ikke dobbelt tid.

Så er det hr. Ole Sohn.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Det er sådan, at ministeren, hvis ikke han vil lytte til oppositionen, og det kan jeg forstå ministeren ikke ønsker, så måske kunne lytte til de hørings svar, der er kommet fra arbejdsgiverne, som jo gør opmærksom på nøjagtig det samme, som vi gør, nemlig at arbejdsmarkedet ikke er inden for rammerne af en kommune.

Jeg beklager, hvis kommunalisering opfattes sådan, at man overlader det til kommunerne at gøre det. Men når man går fra at have de her færre arbejdsmarkedskontorer til at have et center i hver eneste kommune, får det altså karakter af, at man agerer inden for en kommunes ramme. Det matcher ikke arbejdsmarkedet, sådan som det er i dag, og sådan som det bliver i fremtiden. Det er gjort krystalklart, så klart, at jeg